

Piše: Aleksandar Lazarević
Jun 20, 2011.

Autor u sledećem tekstu izlaže svoje viđenje da se pomoću fizičkih i filozofskih pojmova mogu objasniti neke prastare religijske istine, koje nisu samo mitologija već psihološka i fizička realnost.

Poznato je da je učestanost u fizici predstavljena kao događaj u jedinici vremena. Jedan Herc (1Hz) označava 1 događaj u sekundi ($1\text{Hz} = 1/T$, $T = 1 \text{ sec}$) te se pod frekvencijom podrazumeva niz događaja u jedinici vremena dok je talas kretanje frekvencije u prostoru tj. kroz prostor.

Tako dolazimo do zaključka da se prostor može izraziti preko talasnog kretanja tj. učestanosti. Dakle, učestanost je titraj a frekvencija je vibracija i samim tim se može reći da je talas tj. prostor zapravo vibracija. Prostor bez učestanosti odnosno bez pokreta je nemoguć.

Svaka vibracija oslobađa energiju. U zavisnosti od smera sile, energija je privlačeća ili odbijajuća. Ako privlači, radi se o magnetizmu a suprotno tome je zračenje i može se reći da mi na taj način dišemo.

Može se reći da je koren svega što čulima opažamo, u stvari, produkt vibracija.

Znamo da se boje, zvukovi itd. mogu predstaviti kao talas. Takođe znamo da postoje i moždani talasi, uvereni smo da ceo naš sklop privlači i zrači.

Tako, postajemo svesni da je naš mikrokosmos samo mentalno izdvojen sistem vibracije iz celokupnog vibrirajućeg mora dok je Tao sveukupna vibracija.

Prvobitna Reč, koja je „bila u Boga“ je gore pomenuti titraj i za taj događaj bila je potrebna snaga koja je pak razvijena iz Svesti.

Iz „tame nad bezdanom“, što će reći iz haosa, dizao se Duh Božji. Tama i bezdan su sinonimi za nesvesnost dok je Duh Božji svest da kaos postoji. Želja za Svetlošću, a samim tim i pokret da se Svetlost ostvari, je ništa drugo do snaga, a Svetlost je sama vibracija.

Vidimo da nas Trojedinstvo prati od postanka sveta. U egzaktnom svetu to su: vibracija, energija i sila.

Duh Sveti nam služi da osvetlimo nesvesnost dok je Sin vibracija sa kojom treba da stupimo u harmoniju.

Otac je Svest i to je naša nova duša.

Sva ta tri principa, opet, daju jednu vibraciju, izbalansiranu koja je „po Božjoj volji“.

Skup tako uharmonizovanih mikrokosmosa čini jednu religijsku grupu. – jednu živu vibraciju u kojoj je svaki mikrokosmos osvestio da nema praznog prostora. Da bismo objasnili pojam „mikrokosmos“, poslužićemo se definicijom iz knjige „Dolazeći novi čovek“ Jana V. Rajkenborga:

Čovek kao minutus mundus, kao mali svet, sačinjava jedan složeni životni sistem oblika kugle, u kome se razlikuju, od unutrašnjih ka spoljašnjim slojevima: ličnost, polje očitovanja (ispoljavanja), aurično biće i sedmostruko magnetsko duhovno polje. Stvarni čovek je mikrokosmos. Ono što se na ovom svetu podrazumeva pod pojmom „čovek“, samo je osakaćena ličnost degenerisanog mikrokosmosa. Današnja svest je samo lična svest i zato je svesna samo oblasti postojanja kojoj pripada.“

Aurično biće je suma uticaja za posmatranu celinu.

Stanjem više vibracije označava se veći broj događaja u jedinici vremena. Vreme je pomagalo da se skup vibracija smesti u jedan period. Kada bi učestanost naglo porasla, došlo bi do disbalansa u celom vibracionom polju, tj. mikrokosmos bi „doživeo“ nešto što bismo mogli nazvati eksplozijom. To bi bilo kao kada biste, bez prethodnog treninga, bili prisiljeni da držite teg od 200kg. U našem primeru, prvobitna Svetlost bi vas spržila.

Zato, sme da se tvrdi, da je boravak u telu Božja milost: vi postepeno osvešćujete, odnosno propuštate prvobitnu Svetlost u svoj mikrokosmos. Na taj način, osvetljavate sopstvenu tamu nad bezdanom i dobijate snagu za kretanje putem – vibraciono se stapate sa Taoom. Neminovno, dobijate snagu da propuštate božansku energiju. Tada nesumnjivo, kanališete Božje reči jer ste vibraciono usaglašeni sa Njim.

Tada, uviđate da sve oko vas vrvi od života i znate da nema praznog prostora!

Preneseno sa: <http://kpv.rs/?p=49>

Ovdje može biti Vaša reklama